

HOMILIA DE LA MISSA EXEQUIAL D'EDUARD TOMASA IGLESIAS (90 anys)

Parròquia Mare de Déu del Carme, 13 de juny de 2020

LECTURES: Isaïes, 25, 6a.7-9; Salm 33; Joan 14, 1-6

L'Eduard s'ha adormit en la pau del Senyor. Ha estat un pelegrinatge de, gairebé, 91 anys per aquest món. El món que li va tocar viure, en la seva infància i joventut, va ser el d'un país marcat per la guerra i la postguerra, i això va afectar la vida familiar i els seus primers anys de vida marcada per la llunyania dels pares, per les privacions materials i pel treball gens remunerat. Quin exemple ens dóna la generació de l'Eduard: de lluita, de treball, d'esforç, d'edificar des de zero, de començar del no res. De fer pujar el país! El que avui anomenaríem un emprenedor.

La seva universitat ha estat veritablement la vida, ha estat un autodidacte, i ens demostren com la intel·ligència és molt més que una carrera universitària, i la importància del pensar més que del conèixer simplement tecnicismes. Molta gent a la nostra societat té una carrera però no l'han ensenyat a pensar, i justament, molts de la seva generació haguessin pogut estudiar amb èxit, però les circumstàncies els ho van impedir.

Us convido, per tot això, a donar gràcies a Déu, i a custodiar tot allò que ell us deixa, i que per amor, amb lluita i tossuderia, us ha aconseguit.

Ha arribat a la vellesa gaudint, segurament, del que en joventut es va veure privat. És la paradoxa de la vida, que com a Canà de Galilea, casament on Jesús va ser convidat, el vi millor va arribar al final de les noces.

Ara arriba l'hora de presentar-se davant d'un Pare que té lloc per a tots, com ens ha dit l'Evangeli, perquè pensa en cadascú de nosaltres amb l'amor que ens ha creat. Ja no serà el raconet de Can Boixeda de Camps sinó un lloc ben digne, el que, com ens ha dit la primera lectura del profeta Isaïes, ens té preparat el Senyor en el banquet del seu Regne; "un convit de plats gustosos i de vins selectes i clarificats"; els dels Vins Tomasa, el negoci que ell va aixecar, són molt bons, però a Déu ningú el supera, ni en vins com els de Canà, ni encara menys en amor i misericòrdia.

En aquest banquet, el Déu de la misericòrdia, només accepta que portem les obres d'amor. Us demano que totes aquestes obres del seu amor, honestes, amor per la justícia, en definitiva, el fruit més preuat de la seva vida, i tot

allò que cadascú de vosaltres guarda en el fons del seu cor, ho transformem ara en pregària d'intercessió per ell, dient al Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist: "Acull-lo en el teu Regne, on ja no hi haurà ni plors, ni penes; sinó joia i alegria per sempre, on de fet, només l'alegria pot ser plena i duradora vivint en la plenitud de l'amor que és Déu mateix.

Que la Mare de Déu, sota l'advocació de Joncadella, on es va casar amb la seva esposa Mercè, i sota l'advocació de la Salut de Viladordis, on darrerament ha compartit la fe amb nosaltres, l'atregui ara cap a ella, com a Mare amorosa, amb el seu escapulari que porta a la mà en aquest temple on la venerem com a Senyora del Mont Carmel.

I que al cel ens puguem veure. Així sia!

Mn. Joan A. Castillo Puertas, prevere
Rector de Sta. Maria de Viladordis